

ANARŞİ BÜLTEN

Mart 2007

Anarşi Örgütlenmektir

14 Ocak'ta Beyoğlu İstiklal Caddesinde tutuklu retçi Halil Savda için alışılmayan bir eylem... Rahatlar bozulacak... Arkadaşımızı devlet gasp etti...

190107

Caddeler karanlık
Suratlar üzgün

FAİL BELLİ; DEVLET ! Daha Ne diyelim ki; Cinayeti duyan herkes Agos'un önüne gitmeye başladı. 18:30 civarında oturma eylemine geçildi. Bu saatlerde yoğunluk azdı fakat kısa zaman içerisinde insanlar daha da çok kalabalıklaştı. Taksim Meydanında toparlanmalar başlamış, farklı bir çok insan bir arada sloganlar atarak protestolarını başlatmışlardı.

Taksim Meydanından Şişliye doğru 19:45 dolaylarında yürüyüş başladı. Topluluk yürüyüş için bir araya gelince Çevik Polis de yürüyüşün sağ ve sol tarafında bir hat oluşturmaya başladı. Fakat sayılar artıkcıca topluluktan uzaklaştılar. Birinci yol kapatılmıştı. Şişli tarafından gelen ikinci yol ise halen araçlara kapatılmamıştı. Herşeyi kontrol etmeye çalışan Polis bu yas'ın tepkisinde kontrol etmeye çalışıyordu. Bayraklar ve pankartlarımızla ikinci yolu kapatmaya karar verdik. "İRKÇİ FAŞİSTLER BU DÜNYADAN DEFOLUN", "HER DEVLET TERÖRİSTİR" pankartlarımız ve bayraklarımızla girdiğimiz ikinci yolu da araçlara kapatmış olduk. Agos gazetesinin önüne geldiğimizde pankartlarımızı astık, bayraklarımızı kaldırdık...

Çorluya Yürüdük...

İstanbul'dan Çorluya Arkadaşımızı almaya yürüdük. Çorlu'da caddeler ve sokaklar Mavi Üniformalılarla dolmuş, onlarda yetmemiş ki yakın kentlerden destek almışlardı. Organizasyonda yetkililerinde olduğu Faşist bir grup bizleri sindirmek için Sopa ve taşlarla SALDIRDI. Arkamızdan "Kefenlerini hazırladık... bir daha gelirlirse günlerini görürler..." dediler. Biz ise ne yaptık! Değişen bir şey olmadı iki hafta sonra yine oradaydık...

İŞKENCE

Halil'e İşkence Yapıldı...
Postala karşı çıplak
Ayaklarımızla Taksim
meydanından
Galatasaray Meydanına
yürüdük... Polisin yürüt-
mek istemediği eylemde
gerginlikler oldu.

Takım elbiseli, beyaz gömleklili, atkılı, yüzüklü Polat Alem-
darlar kuran kukla medyanın Kurtlar Vadisi Terörüne Karşı
koymak için Plazalar diyarı leventdeydik...

Linç'e Çorluda Tepki

Vicdani Retçi Halil Savda'nın Çorlu'da sürmekte olan yargılanma ve tutukluluk süreci kentimizde toplumsal gerilim ve linç kültürünün yaygınlaştırılmasında bir gerekçe olarak kullanılarak 15 Mart günü fiili saldırganlığa dönüşmüştür. 15 Mart 2007 günü İstanbul'dan mahkemeyi izlemeye gelen vicdani ret platformu üyelerine yönelik faşist gruplar tarafından fiziksel saldırı ve linç girişimi yaşanmıştır. Mahkemeyi izlemeye gelen gruptan 10-12 kişi yaklaşık 200 polisin bulunduğu alanda saldırıya uğramış, saldırıyı yapanlardan hiç kimse gözaltına alınmadığı gibi, ardından geçen günler içinde hiçbir yasal soruşturma açılmamıştır.

Saldırının gerçekleşmesinde Çorlu emniyet güçlerinin açık ihmali ve saldırganlara karşı gösterdiği hoşgörülü tavrın etkili olduğu açıktır.

Saldırı sonrası günlerde Çorlu yerel basınında yer alan açıklamalar ve beyanatlar bize saldırının ardındaki güçleri göstermektedir. Çorlu Ülkü Ocağı Başkanı, Çorlu MHP ilçe Başkanı ve Çorlu Gaziler Derneği Başkanının yaptığı açıklamalar olayın kimler tarafından planlandığı, uygulandığı ve hangi düşüncelerle yapıldığını ortaya koymaktadır.

Ülkü Ocağı başkanı yaptığı açıklamada, hiçbir biçimde şiddetle ilgisi olmayan ve demokratik haklarını kullanan vicdani retçileri silahlı terör örgütünün üyeleri olarak suçlayarak yapılan saldırıyı vatandaşların gösterdiği hassasiyet olarak övmektedir.

MHP ilçe başkanı da yaptığı açıklamada açık biçimde vicdani retçilere kefen giydirmekten söz etmektedir. Demokratik haklarını kullanan ve şiddet karşıtı bir kültür yaratmak isteyen vicdani retçilere karşı şiddet çağrısı ve ölüm tehdidi taşıyan bu açıklamalar saldırının ardındaki güçlerin kimler olduğunu ve hangi saiklerle bu saldırıyı gerçekleştirdiklerini ortaya koymaktadır.

Çorluda yaşanan linç girişimi kendi başına münferit bir olay değildir. Mersinde başlatılan ve ardından Trabzon, Sakarya ve başka yerleşim yerlerinde yaşanan linç girişimlerinin bir devamıdır. Ülkemizde yaratılan bu linç kültürü hepimizin bildiği gibi en son gazeteci Hrant Dink'in katledilmesine kadar varan bir saldırganlık iklimi yaratmıştır. Bölgemizde de daha önce Tekirdağ'da F tipi cezaevinde yatan tutsak yakınlarına yönelik linç girişimi yapılmıştır. Burada da saldırının ardındaki örgütlenme ve zihniyet bugün Çorluda da linç girişimi düzenlemeye çalışanlarla aynıdır.

Bizler Çorlu Demokrasi Platformu bileşenleri olarak Çorluda yaşanan saldırının iddia edildiği gibi sadece askerlik hizmetini reddedenlere karşı vatandaş tepkisi olarak gösterilme çabasının bir yalandan başka bir şey olmadığını söylüyoruz. Bugün toplumsal muhalefet gruplarına, azınlıklara, etnik kimliği farklı olanlara, emek ve demokrasi güçlerine karşı oluşturulmaya çalışılan faşist-ırkçı saldırganlık örgütlenmesinin bu ülkede yaşayan tüm halklara ve emek ve demokrasi güçlerine karşı düşmanlık üreten, ülkede gerici bir iç savaş örgütlemeye çalışanların çabası olduğunu söylüyoruz.

Söz söyleme, örgütlenme ve gösteri özgürlüğünü kullanmaya çalışan ve egemen ideolojik yapının karşısında muhalefet eden tüm toplumsal kesimler linç girişimleriyle baskı altına alınmaya çalışılıyor. Bunun yeterli olmadığı koşullarda açıktan cinayetler işleniyor. Bu gidiş halkların gerici bir iç savaşa sürüklenme gayretinden başka bir şey değildir. Biz bu çabaların karşısında duracağız ve toplumsal muhalefetin sesinin kesilmesini amaçlayan saldırılara karşı duracağız.

Herhangi bir saldırı halinde çıkacak olaylardan bugüne kadar açık tehdit ve santajları görmemezlikten gelen, linç saldırısında bulunanları kollayan tutumundan ötürü Çorlu Emniyeti sorumlu olacaktır.

Bunun için 29 Mart 2007 günü vicdani retçi Halil Savda'nın mahkemesine katılmak üzere kentimize gelecek olan vicdani retçilerin, insan hakları aktivistlerinin, aydınların ve diğer katılımcıların demokratik haklarını kullanması, bu kentte bir daha linç girişimine ve saldırılara maruz kalmaması için Demokrasi Platformu olarak başta demokratik kamuoyu ve halkımıza çağrımızdır. Faşist saldırganlık karşısında söz, örgütlenme ve gösteri haklarını kullananları sahiplenelim. Yaşadığımız kenti linç kültürünün teslim almasının karşısında duralım. 29 Mart 2007 Perşembe günü saat:11.00 de Çorlu Askeri Ceza Mahkemesi önünde olalım.

21 MART'TA İSYANIN ATEŞLERİ YANIYOR...

Artık günümüzde yaşadığımız bu topraklarda halkların kendi kültür ve geleneklerine sahip çıktıkları bir direnişe dönüşmüştür Newroz.

Bu günde kadınlar, çocuklar herkes geleneksel kıyafetlerini giyer, halaylar çekilir, zılgıtlar atılır, sesler yükselir, ateşler yakılır, üzerinden atlanır. Bunu Zerdüşt dininin etkisi olarak görebiliriz. Mezopotamya, Kafkasya ve çevre bölgelerinde yayılmış olan Zerdüşt dinine göre ateş kutsaldır. Suçlardan ve günahattan arınmak için ateşin içinden geçmek ya da üzerinden atlamak gerekir. Bu bayramı kutlayan halklar Newroz'a farklı anlamlar yüklemiş, çıkışına ilişkin değişik rivayetler ve efsaneler de üretmiştir.

Zerdüştlükten kesinlikle bahsedilmelidir. Bu inanca göre doğa kutsaldır, hayvanların kurban edilmesi yasaklanmıştır. Kendini savunmanın dışında şiddete son derece karşıdır. Kadın, bu inançta önemini hep korumuştur. Zerdüştlükte tanrı-kul ilişkisi yoktur. Zerdüşt, iyilik tanrısı Ahura Mazda'ya bazen kızar ve hesap sorar. Tanrıya ya da tanrı-krala koşulsuz teslimiyet söz konusu değildir. İnsanın özgür iradesi ön planda tutulmaktadır. Bu nedenle dönemin en büyük düşünce devrimini gerçekleştirmiştir de diyebiliriz.

Newroz, Zerdüşt dininde de kutsal bir gündür. Babillilerin Yaratılış Mitolojisi'nde, gündüzün geceye, iyiliğin kötülüğe, sıcağın soğuğa galip geldiği gün olarak anlatılır. Gılgamış Destanı'nda bereket ve canlanan doğanın müjdecisidir. Kürt Efsanesi'nde Demirci Kawa'nın zalim Dehak'a başkaldırıp kötülüğü yendiği, Kürt halkını yok olmaktan kurtardığı gün olarak anlatılır.

NEWROZ MU? NEVRUZ MU?

(Newroz) araba lastikleri yakıp polisin coplarına maruz kalmak, hatta ölümü bile göze almak demek, (Nevruz) ise resmi bayramlar kadar sıkıcı kutlamalardan biridir. Biri devletin bayramı, öbürü ise Kürtlerin... Yaklaşık yirmi yıldır Kürtler Newroz bayramlarını hep panzerlerin, silah namlularının gölgesinde kutladılar.

21 Mart 1992'de Cizre ve Şırnak'ta yapılan Newroz kutlamalarında polisler ve halk arasında çıkan çatışmalar, Newroz'u kana bulamıştı. İki ilde de olayların aralıksız devam etmesi üzerine, çevre illerden bölgeye askerî sevkiyat yapılmış, 23 Mart'a kadar süren çatışmalarda resmî açıklamalara göre biri gazeteci olmak üzere 57 kişi taranarak yaşamını yitirmişti. Cizre ve Şırnak'ta yaşananların yankı bulması üzerine Almanya, "sivil halka ateş edilmesi" gerekçesiyle Türkiye'ye olan silah sevkiyatını durdurdu.

1992 Newroz kutlamalarında tam olarak doksan dört insan yaşamını yitirdi. Bu olaylar sadece o yıla sınırlı kalmadı çünkü devlet Newroz'u yasaklamak için hep kararlı bir politika izledi, Kürtler ise bayramlarını kutlamakta... Ve hemen her kutlamada ya ölümler yaşandı, ya da tutuklamalar. Devlet Kürtlerin bu bayramı unutmaları için elinden geleni yaptı...

Ama İsyana ateşi yanmaya devam etti. Kadınlar, erkekler, çocuklar, genç, yaşlı demeden kutladılar Newroz'u. Kökeni tarihte olan isyanları temsil ediyor Newroz. Devlet tarafından "Nevruz"laştırılmaya çalışılıp, hakkında çok şey söylene de gerçek olan Newroz'un zulümlere karşı direnişin bir simgesi olmasıdır. Zalim Asurluların egemenliğine, Dehak'ın zalimliğine son veren Demirci Kawa'nın isyanı ateşidir Newroz.

KAWA ADINDA BİR DEMİRCİ;

Zalim kral Dehak etrafa saldırdığı öfkesiyle tanınır. Efsaneye göre de şeytan hizmetkar kılığına girip Dehak'a hizmet eder. Onun için güzel yemekler yapar. Dehak bu durumdan oldukça memnundur. Şeytan, güvenini kazandığı Dehak'a iki omuzundan onu öpmek istediğini söyler. Dehak buna izin verir. Şeytan Dehak'ın iki omuzundan öptükten sonra aniden ortadan kaybolur. Dehak'ın omuzlarının öpülen yerlerinden iki yılan belirir. Dehak yılanları hemen kestirir, ama kestikçe yeniden çıkarlar ve korkunç acılar verirler. Ükedeki bütün hekimler çağrılır, ama hiç biri bu derde çare bulamaz. Şeytan bu kez doktor kılığında saraya gelir. Bu acıların dinmesi için, yılanların hergün iki genç insan beyni ile beslenmeleri gerektiğini söyler. Hiç kuşku yok ki insanlığa karşı kötülük amaçlanıyor ve şeytan amacına da ulaşıyor.

Dehak adamlarına emir verir; hergün iki genç insan saraya getirilir, başları kesilir ve beyinleri yılanlara yedirilir. Zamanla binlerce genç insanın ölümü halk arasında büyük tepkilere neden olur. Halk korku ve dehşet içindedir. Sonraları Dehak'ın sarayına açılılık için alınan iki iyi niyetli insan; Armail ve Karmail, hergün getirilen iki genci saklarlar ve onların yerine iki koyun beynini Dehak'a götürürler. Ölümünden kurtulan gençler dağlara sığınır. Bu durumun 30 yıl kadar sürdüğü söylenir.

On iki oğlundan on birini Dehak'a kurban veren Kawa adındaki demirci, son çocuğu da istenince buna isyan eder. Halkını ve bunca yıldır dağlara sığınan insanları örgütler ve hep birlikte Dehak'a saldırırlar. Demirci Kawa'nın ve halkın ayaklanması zafere sonuçlanır. Saray ele geçirilir ve Dehak ölür.

Efsaneler dilden dile aktarıldı, söylendi; krallar yerini imparatorlara, imparatorlar yerini diktatörlere bıraktı. Halepçe'de yaşananlar günümüz Dehaklarının eseri. Halepçe Katliamı, kimyasal silahların halk üzerinde bu kadar geniş çaplı kullanıldığı ilk saldırıydı. Çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan beş bin Kürt bu saldırıda katledildi. Bu coğrafyada yaşayan kardeşler olarak ezilen halklara karşı, zalim Dehak'lara suç ortaklığı yapmayı değil, Kawa'nın yoldaşları olmayı, zalimlerin zulmüne karşı sonuna kadar direnmeyi seçiyoruz.

NEWROZ PİROZ BE!

BİJİ AŞİTİ, BİJİ NEWROZ...

Newroz, bir isyan gününe dönüştü. Çünkü halkın sokaklara taşıdığı, şehirleri istila edip devletle çatıştığı bir gün haline geldi. Devlet önce klasik refleksini verdi. Her ayaklanmayı şiddet ve katliamla bastırmaya çalıştığı gibi 1990 sonrası Newroz'un "Türklerin Ergenekon'dan çıkıp tüm dünyaya yayılışının başlangıcı" ve "Bahar Bayramı" olarak keşfedip(!) sahiplenmeye çalıştı. Bu tür saptırmaların halkların binlerce yıllık kültür birikiminin bir ürünü olan Newroz'un içini ne kadar boşaltabileceğini bilmiyoruz(!).

Kadınlar sokağa

BÜTÜN KADINLAR SOKAĞA!

KADINLAR KULÜBÜ
kadinkulubu@yahoo.com

Yıl 1857 ... Newyork sokaklarında kırk bin kadın“ekmek ve gül” sloganıyla yürüdü. Emekçi milyonlarca kadın haykırdı o gün. Kadınların tarihten çaldığı bugün de seslerin yükseldiği, bedenlerin, yüreklerin aynı yerde birleştiği milyonlarca emekçi ve özgürlük tutkunu kadın yine bir arada ve beraberce haykıracaklar. Dünyada bir gün yok! Diyecekler. “KADINLAR HEP VARLAR”

Bu topraklarda yıllarca Ataerkil bir yaşamın baskısıyla sömürülen düşüncelerimiz, sömürülen bedenlerimiz, sömürülen hayallerimiz yalancı bir söylemin ve kandırmacanın değil gerçek olduğunu bilerek kabullenmeyen direngen yüreklerin ifadesidir. Kadınlar öncelikli kendi hayatlarını sorgulayan ve değiştiren yaşamını bir örgütlü mücadelenin pratiği ile birleştirerek hareket etmelidir. DUR demek için beklemek yetmez! tüm kadınlar istediğimiz özgür yaşamları alabilmek için seslerini yükseltmeli ve harekete geçmelidir. Bu gerçek değişimdir.

8 Mart kadınların günüdür. Küresel kapitalizmin, Devletlerin ve yasalarının, tüm iktidarların, Eşitliğini istemiyoruz, hak istemiyoruz, adalet istemiyoruz, yasalarla ve erkek kültürünüzle avunmak istemiyoruz, ne korunmaya, ne şefkatimize ihtiyacımız var. İhtiyacımız olan sizler tarafından yok edilen, hiçe sayılan özgür yaşamlarımız. Biz yaşamlarımızı istiyoruz!

8 Mart kadınların sesidir...Kafataslarını ölçerek tetiği çekenlerin, kafalara vura vura kazıdığı Faşist Ulus-Devlet politikalarının, içinde besleyip büyüttüğünüz milliyetçi sevgi seli kanlı gösterilerinizin, şovenist-cinsiyetçi medyanızın, katil yasalarınızın, militarist tüm kurumlarınızla katlettiğiniz yaşamları, gasp edilen hayatları görmezden gelen iktidarlarınız ve sizin kapitalizminiz! bu dünyada sadece savaşları, şiddeti ve zulmü, sömürüyü yaratmıştır.Erkek bir dünyanın biz kadınlara verebileceği eşitlik yalandır.Dünyada işlerin %66'sı kadınlar tarafından görülüyor.Buna karşın kadınlar dünyada ki toplam gelirin ancak %10 una sahipler. Dünyada ki mal varlığının ise %1 ine sahipler. Dünyada ki işlerin %34'ü erkekler tarafından görülüyor ama erkekler dünyada ki toplam gelirin %90'na ve toplam mal varlığının %99 una sahipler.Türkiye de şehirlerde kadınların %18'i, köylerde kadınların %76 sı erkek tarafından şiddete ve işkenceye uğruyor. Namus ve töre cinayetleri topraklarımızda artarak yaşanmakta ve kadınlar “berdel” gibi baskıcı yöntemlerle erkeklere satılmaktadır. Dünyanın neresinde olursa olsun kadın bir seks metası ve cinsel obje olarak algılanmaktadır. Kadına yönelik işkenceye, tecavüze, cinsel sömürüye ve cinayetlere seyirci kalanlara karşı seslerimiz yükselecek !yıllarca evlerinde, fabrikalarında, tarlalarında sömürülen kadınlar sokakların kontrolsüz özgür ruhunu ele geçirecek ve isyan çılgınlıklarını atacaklar.

8 Mart direniştir...Kendi hayatta kalma mücadelesini veren ve yaşamlarını sahiplenen kadınların, hayatın her alanında bir küresel kurtuluşun hayalini kurduğu kadın örgütlenmelerine ihtiyacı vardır.Gündelik hayatımızda, okulda, aile içinde, işyerimizde, sokakta otoriter ve hiyerarşik biçimde erkek egemen kültürün etkisini ve pratiklerini görebiliyoruz.Yaşamlarımızı birbirimizi dönüştürerek, değiştirebiliriz. Farklılıklarımız bizi zenginleştirecek, sıkıntılarımız beraberce atılan adımlara dönüştüğünde farkındalıklarımızı yaratmak ta kolaylaşacaktır. Hayallerimiz birleştiğinde yeni heyecanların peşinden koşup, hayatlarımız birleştiğinde özgürleşmenin de tadına varacağız. Paylaşmak ve dayanışmak mücadelenin temelidir. Kadınlar bu toplumun tüm değer yargılarını ortadan kaldırabilmek için bir arada ve her koşulda yüreklerinde ki isyanı sokaklara taşımaları. Direniş sokaklardadır.

8 Mart sadece bir gündür, her gün bizimidir.